

РЕШЕНИЕ

№ 1771

гр. София, 18.03.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.03.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Кристина М Алексиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **453** по описа за **2015** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.208–228 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

С решение от 28.11.2014 г., постановено по н. а. х. дело № 20402/ 2013 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 114 състав е изменено наказателно постановление /НП/ № 815/ 17.09.2013г., издадено от кмета на район „С.“, Столична община, с което, за нарушение на чл.28, ал.1, т.7 и чл.44, ал.1 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община на основание чл.65, ал.1 /отменен/ от Наредбата на П. А. К. е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв и вместо това е определена глоба в размер на 50 лв на основание чл.142 от Наредбата /нов/.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН решението е обжалвано от санкционираното лице. Наведените касационни основания са нарушение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила- чл. 348, ал.1, т.1 и 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН. Аргументирани са със следните твърдения – в решението не са обсъдени всички събрани по делото доказателства; в хода на съдебното дирене не е установено по категоричен начин, че К. е извършила посоченото в АУАН и НП административно нарушение; не е установено по несъмнен начин и че извършеното представлява административно нарушение; въззивната инстанция не е обсъдила възраженията в жалбата срещу НП, че не е спазена формата по чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН; неправилно е прието, че не е допуснато нарушение по чл.52, ал.4 ЗАНН; АНО не е

предоставил на касаторката възможност да се запознае със съдържанието на докладната записка, изготвена от И. В., не е изследван въпросът за вината на дееца, не е приложен принципът на по-благоприятния закон при налагане на административното наказание, най-сетне, в решението липсвало произнасяне по искането за присъждане на разноски.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град касаторката се представлява от адв. К., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът не ангажира становище по делото.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е основателна, но не по изложените в нея съображения.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка по делото е, че на 30.08.2013г. в 20,20 ч в [населено място] е съставен АУАН № 13 30 909 от борислав Р., в присъствието на свидетеля В. за това, че около 14,55 ч в [населено място] район С., в Б. градина, срещу сградата на БНР, П. К. неправомерно е извършила движение и е паркирала МПС марка Рено рег. [рег.номер на МПС] на територия, която е част от общинската зелена система. Тези констатации за възпрети изцяло от кмета на район „С.“ СО, който издал разглежданото НП.

Съгласно чл.47 от Закон за административните нарушения и наказания административни наказания могат да налагат а) ръководителите на ведомствата и организациите, областните управители и кметовете на общините, на които е възложено да прилагат съответните нормативни актове или да контролират тяхното изпълнение; б) длъжностните лица и органите, овластени от съответния закон или указ; в) съдебните и прокурорските органи в предвидените от закон или указ случаи. Разпоредбата на чл.47, ал.2 ЗАНН допуска възможност ръководителите по буква "а" да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, но само когато това е предвидено в съответния закон, указ или постановление на Министерския съвет. Следователно ЗАНН не позволява с наредба да се предвижда делегиране на правомощия по издаване на наказателни постановления от кметовете на общини на други определени от тях длъжностни лица. Такава възможност би възникнала само ако е предвидена в специален закон. Такъв по отношение на ЗАНН е Законът за местното самоуправление и местната администрация. В чл.22 ЗМСМА е предвидено, че общинският съвет издава наредби, решения и инструкции по въпроси от местно значение, а ал.5 на чл.22 позволява при констатирани нарушения на тези наредби кметът на общината или негов заместник да издава наказателни постановления. Няма друг специален закон в областта на определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, който да предвижда нещо различно. В чл.128, ал.1 от Закона за местните данъци и такси е предвидено, че актовете за установяване на нарушенията се съставят от служителите на общинската администрация, а наказателните постановления се издават от кмета на общината или от упълномощени от него длъжностни лица, или, възприетото от законодателя

разрешение съвпада с даденото по чл.22, ал.5 ЗМСМА.

Общинските съвети като органи на местното самоуправление на територията на съответната община решават самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в тяхната компетентност. Съгласно чл.8 от Закона за нормативните актове всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение.

Анализът на разпоредбата на чл.137, ал.1 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, чл.22 ЗМСМА показва противоречие между текста на подзаконовия нормативен акт и на закона: разпоредбата на чл.137, ал.1 от Наредбата недопустимо разширява кръга на лицата, които законът определя да бъдат административно-наказващи органи. Законът предвижда такова правомощие само на кмета или негов заместник, а наредбата сочи лица извън този кръг.

Съгласно чл.76, ал.3 АПК общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. Разпоредбата на чл.75 ал.2 от АПК предвижда, че нормативните административни актове се издават по прилагане на закон или подзаконов нормативен акт от по-висока степен. Нормите на чл. 75 ал.2 и чл. 76 ал.1 и ал.2 от АПК са идентични с тези на чл. 2, чл.3 ал.1, чл.7 ал.2 и чл.8 от ЗНА, като прогласяват забраната да се уреждат с наредба обществени отношения, уредени вече с нормативен акт от по-висока степен. Законът е нормативният акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията, обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. За уреждане на другите отношения по тази материя законът може да предвиди да се издаде подзаконов акт. Наредбата като нормативен акт се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен.

Следователно както ЗАНН, така и ЗНА и ЗМСМА не допускат с подзаконов нормативен акт Столичният общински съвет да определя компетентност на административно-наказващ орган. Разпоредбата на чл. 22 ЗМСМА не предвижда възможност за общинския съвет да определи и други административно-наказващи органи освен изрично посочените в закона. Нормата следва да се прилага само съобразно изричното нейно съдържание и без да се тълкува разширително и в противоречие с принципа за законност по чл. 4 АПК и принципът на правовата държава - чл.4, ал.1 от Конституцията.

По тези съображения се налага извод, че НП е издадено от некомпетентен орган и подлежи на отмяна.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно и допустимо, но в противоречие с материалния закон – отменително основание по чл.348, т.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се уважи, като оспореното с нея решение бъде отменено, като бъде отменено и измененото с него наказателно постановление.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, IX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 28.11.2014 г., постановено по н. а. х. дело № 20402/ 2013 г. по

описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 114 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 815/ 17.09.2013г., издадено от кмета на район „С.“, Столична община.

Решението не може да се обжалва.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: